

POST ALI HOJA ZA KRISTUSOM 2007

JANEZ GRIL

Pustne norčije so mimo in pepelnica sredi nas je spomnila, da smo ljudje tudi na pragu tretjega tisočletja, kljub vsem zagotovitvam porabniške družbe, samo prah in pepel. Če hočemo preživeti lastno smrt, potrebujemo božjo pomoč in ljubezen. V pastirskem pismu, ki so ga za letni postni čas napisali naši škofje, smo lahko prebrali, da je temeljna naloga Cerkev oznanjevanje „Besede življenja“. Ta Beseda življenja je „Jezus Kristus, ki se je rodil kot človeški otrok v Betlehemu, ki je ljudi učil ljubiti, kakor jih ljubi Bog sam, in ki je na koncu prav zaradi tega dal svoje življenje — iz zvestobe svojemu nebetnemu Očetu in svojim človeškim bratom in sestram — zatem pa je vstal od mrtvih, kajti Božja ljubezen je močnejša od smrti“. Škofje so nas povabili, naj v letu Svetega pisma radi prebiramo in premišljujemo Sveto pismo in po njem naravnavamo svoj življenjski kompas.

Postni čas je povabilo, da vsakdo izmed nas nekaj od te „temeljne naloge Cerkev“ poskusi uresničiti v svojem vsakdanjem življenju. Možnosti za „dobra dela“ je zelo veliko, zato pri izbiri najbrž ne bomo v zadregi. Če pa kdo res ne ve, za kaj naj bi se odločil, ima, na primer, na voljo pobudo Slovenske karitas, ki predlaga, da v postnem času ne pijemo alkohola, prihranjen denar pa podarimo v dobrodelne namene. Zelo zanimiva in mikavna poteza, ki marsikomu med nami lahko služi tudi za test odvisnosti od alkohola, ki je sicer za nobeno ceno ne bi hoteli priznati ne sebi ne drugim. 40 dni ni dolga doba, vendar za mnoge zelo dolga in predolga ...

Povsem drugačno postno priložnost ponuja novi zakon o verski svobodi, ki so ga nedavno sprejeli v državnem zboru in je objavljen v Uradnem listu. Ker gre za pomemben zakon, ki v skladu z demokratičnimi standardi ureja položaj katoliške Cerkev in drugih verskih skupnosti, ga moramo verni ljudje dobro poznati. Novi zakon lahko skrbno preberemo in preučimo za „postno pokoro“. Predvsem zato, ker je bilo njegovo sprejemanje povezano z velikim nasprotovanjem, žolčnimi debatami in tudi z očitki zlasti na račun katoliške Cerkev. Če bomo zakon poznali, se bomo z njegovimi nasprotniki in kritiki lažje pogovarjali in jim morda pomagali razjasniti kakšen predsodek ali napačno predstavo o katoliški Cerkvi ali veri na splošno.

Post je lepa priložnost tudi za razmislek o nas samih in našem krščanskem življenju tako na osebni kot tudi na cerkveni ravni. Kakšno je naše osebno, družinsko, župnijsko, škofijsko pričevanje za Boga in njegovo vse obsegajočo ljubezen? Imamo dovolj odprte oči, dlani in srce za različne stiske ljudi, ki živijo med nami? Ali ne zapravimo preveč časa in moči za druge, manj pomembne stvari? Kar nekaj znamenj je, ki govorijo o tem, da so se porabniška miselnost, z njo povezan način življenja in pretirana skrb za ta svet močno razpasle tudi med kristjani in pozornost preveč oddaljile od duhovnega in božjega. Ne sme nam biti vseeno, če se nekateri sloji vedno bolj oddaljujejo od vere in Cerkev. Zakaj je med njimi toliko mladih in dinamičnih ljudi? Kaj pa, če v naših župnijah premalo pozornosti namenimo novi evangelizaciji, sodobni kulturi, dialogu med vero in kulturo, etiki v poslovnem svetu, družbeni pravičnosti in odgovornosti ter podobnemu? Ali ljudje ne hodijo več k maši zato, ker v cerkvi ne dobijo odgovorov na svoje stiske in težave?

Post je čas za premislek, molitev in iskanje odgovorov. Jezusov zgled je poučen. Svoje oznanilo odrešenja je zaupal ubogim, ljudem, ki so bili na družbenem robu. Biti kristjan in hoditi za Kristusom pomeni upor proti vsemu, kar žali človekovo dostojanstvo in ovira solidarnost z ubogimi in trpečimi. Prihodnost krščanstva je v veliki meri odvisna od tega, ali se bomo v Cerkvi znali osvoboditi samozadostne miselnosti in utečenih navad v odnosu do posameznih skupin v danem pluralni in pridobitniški družbi. Ni pomembno, ali nas napadajo desni ali levi politiki, stari ali novi mediji. Hudo narobe bi bilo, če bi nas samo hvalili. Važno je nekaj povsem drugega. Ali slovenski katoličani zmoremo več evangeljske občutljivosti za vse številne oblike novodobnih stisk, več sočutja z vsemi, bližnjimi in daljnimi žrtvami globalizacije in tranzicije? V času kulturne brezbrzičnosti in vsesplošne ravnodušnosti bo takšno ravnanje Cerkev delovalo kot novost, osvoboditev in krepost. Odločitev za uboge, kdorkoli in kjerkoli ti že so, ostaja merilo hoje za Kristusom. Postni čas nas vabi, da z novo odločnostjo gremo po tej poti!

(Po Družini)

O izvajanju zakona o Slovincih zunaj meja

Komisija Državnega zbora za odnose s Slovinci v zamejstvu in po svetu se je seznanila z dejavnostmi urada za Slovence v zamejstvu in po svetu pri pripravi podzakonskih aktov, ki izhajajo iz lani sprejetega zakona o odnosih RS s Slovinci zunaj njenih meja. Člani komisije so na seji spregovorili tudi o nedavni ustanovni seji Sveta za Slovence v zamejstvu, ob tem pa je državni sekretar Zorko Pelikan izrazil pričakovanje, da se bo poleti na ustanovni seji sestal tudi Svet za Slovence po svetu.

Vodja urada za Slovence v zamejstvu in po svetu Pelikan je povedal, da je urad takoj po sprejetju zakona, ki ga je DZ sprejel 4. aprila lani, stopil v stik z ministrstvi, da bi jim uspelo v predpisanem roku 12 mesecev pripraviti zahtevane podzakonske akte in strategije.

Komisija se je nato seznanila s konstituiranjem Sveta za Slovence v zamejstvu — ustanovna seja je potekala minuli teden —, pri čemer pa

sta imela predsednik Janeza Krambergerja (SLS) in Samo Bevk (SD) pripombo na obliko poslovnika tega sveta. Ta v 4. členu določa, da svet sestavljajo predsednik, podpredsednik in 19 članov, med njimi pet predstavnikov državnih organov in institucij ter organizacij civilne družbe iz Slovenije. Podobno je pri sicer ne konstituiranem Svetu za Slovence po svetu, le da ima ta svet članov iz Slovenije.

PRI SLOVENCIH V AVSTRALIJI

Delegacija parlamenta za odnose s Slovinci v zamejstvu in po svetu pa je pretekli teden obiskala Slovence v Avstraliji. Delegacija pod vodstvom predsednika komisije Janeza Krambergerja je obiskala Sydney, Melbourne in Canberro. Med njimi je podpredsednik komisije Miro Petek ter Samo Bevk in Franc Žnidarič. Komisija je govorila s predstavniki slovenske skupnosti v Avstraliji, kjer delo v slovenskih družinah zadnja leta upada, sloven-

ski jezik pa izginja. Namen obiska je tudi ohranjanje in krepitev stikov.

Ob obisku je delegacija slovenske skupnosti seznanila z ukrepi Slovenije na področju skrbi za Slovence po svetu. V fazi ustanavljanja je tudi posvetovalno telo slovenske vlade — Svet za Slovence po svetu, v katerega naj bi Slovinci v Avstraliji imenovali dva svoja predstavnika.

Kot napovedujejo v DZ, se bo delegacija o položaju slovenske skupnosti pogovarjala tudi s predstavniki avstralskih oblasti, s člani parlamentarne skupine prijateljstva s Slovenijo, poslanko slovenskega rodu Tanyo Plibersek ter parlamentarno sekretarko avstralskega ministra za priseljevanje in večkulturne zadeve Tereso Gambaro.

V Avstraliji po različnih ocenah živi med 15.000 in 30.000 Slovencev. Na popisu prebivalstva leta 2002 se je za slovenskih narodni izvor opredelilo okoli 13.000 oseb, okoli 5000 pa jih je navedlo, da so se v Avstralijo preselili iz Slovenije.

Krajevnim tablam dodali tablice

Delavci cestne uprave so na zgolj nemške krajevne table v Pliberku in Drveni vasi na avstrijskem Koronkem pripeli majhne tablice s slovenskim imenom kraja. Tako naj bi bila po

prepričanju deželnega glavarja avstrijske Koronke Joerga Haiderja izpolnjena odločba avstrijskega ustavnega sodišča o dvojezični topografiji, vendar so vodilni avstrijski pravniki ta ukrep ocenili kot nedopusten in diskriminatoren. Narodni svet koronkih Slovencev (NSKS) je medtem napovedal kazensko ovadbo.

Haider je nato avgusta pod nemške krajevne table v omenjenih krajih pripel dodatne tablice v velikosti avtomobilskih registrskih tablic s slovenskim imenom kraja. Ustavni sodniki so obsodili ta ukrep, nakar je Haider napovedal, da bodo odločbo o dvojezičnih krajevnih tablah izpolnili tako, da bodo majhne dodatne tablice pripeli na veliko enojezično krajevno tablo. To so delavci cestne uprave pri piatih krajevnih tablah v Pliberku in Drveni vasi opravili.

NSKS je po „ponovnem zasmehovanju in ponižan-

ju slovenske narodne skupnosti“ pozval avstrijsko vlado, da nujno ukrepa. Ob tem opozarja, da krajevne table, na katere so pripete dodatne majhne tablice s slovenskim imenom kraja, nikakor ne ustrezajo 7. členu Avstrijske državne pogodbe (ADP) in odločbam ustavnega sodišča. Table v Pliberku in Drveni vasi, ki pomenijo tudi omejitev hitrosti na 50 kilometrov na uro, so po oceni NSKS sedaj neveljavne. Zato naj bi veljala splošna dovoljena hitrost 100 kilometrov na uro. Po prepričanju NSKS sta Haider in njegov namestnik ter deželni referent za promet Gerhard Doerfler odgovorna za ogrožanje prometne varnosti in naj bi osebno jamčila za morebitno nastalo škodo. NSKS je zato napovedal, da bo proti Haiderju in Doerflerju podal kazensko ovadbo, med drugim zaradi zlorabe uradnega položaja in povzročitve splošne nevarnosti.

Haider pa je v sredo 21. februarja zvečer znova, že tretjič od leta 1991, napovedal razglasitev „svobodne države Koronke“. To ime naj bi odražalo „posebno vlogo in zgodovino“ Koronke znotraj Avstrije, bilo pa naj bi tudi odziv na odnos avstrijskih zveznih oblasti do te zvezne dežele. Kot primer slednjega je sicer Haider navedel vprašanje dvojezičnih krajevnih tabel, vlado na Dunaju pa je tudi kritiziral, da se ne odziva na „provokacije“ iz Slovenije.

Razstava o prikritih grobiščih

Minister za pravosodje Lovro Šturm je v galeriji Dolenjskega muzeja odprl razstavo z naslovom „Skrito in očem zakrito, prikrita grobišča 60 let po koncu druge svetovne vojne“, avtorja Mitje Ferenc. V Dolenjskem muzeju s to razstavo gostuje Muzej novejšte zgodovine Celje, kjer je bila razstava na ogled v letu 2005. Ob razstavi so predstavljeni rezultati raziskav v letu 2006, ki so pomenili prelomnico v njem urejanju prikritih grobišč. Tam so bili že izneženi posmrtni ostanki okoli 88 oseb iz miniranega brezna v Konfinu 1. Z antropološko metodo so bila tudi že sistematično raziskana grobišča v Lescah, izvedene sondaže v Škofji Loki, na Pohorju. Obiskovalci razstave si bodo lahko ogledali tudi osebne predmete, ki so bili najdeni poleg žrtev. Razstava naj bi obiskovalca

podrobneje seznanila z razsežnostmi in podrobnostmi prikritih grobišč v Sloveniji, ponudila predloge o urejenosti oz. zaznamovanosti tovrstnih prostorov in predvsem opozorila na prikrito plat posledic druge svetovne vojne. Načela priprave projekta so bila vzpostaviti in izdelati fotografsko ter dokumentacijsko podkrepjeno rešnico, ki naj bi resornemu ministrstvu služila za pripravo razstave prikritih grobišč. Vsebuje podatke, na podlagi katerih bi država lažje odločala o postavitvah spominskih znamenj in o urejanje grobišč.

Delu je bilo dodanih okoli 4400 fotografij, postavljeno 1225 topografskih kart, zbrano in preneseno eno okoli 3100 skic, zemljevidov, fotografij, pripravljeno 732 kart s parcelnimi številkami ter številni audio in video zapisi. Z razstavo želijo v Novem

mestu tudi vzbuditi zavest in zavedanje do ureditve in danes prikritih grobišč, kar je zahtevan dolg sedanje generacije do naših prednikov. Namen razstave pa bi bilo vnovično obujanje travm pretekle zgodovine naroda.

BERI...

PUST IN POST V SLOVENIJI..... 2

NAŠE REVIJE: MEDDOBJE 2006..... 3

DOŽIVET OBISK DOMOVINE STARŠEV 4

VTISI IZ SLOVENIJE

Za eno črko razlike

V tem slovenskem brezsnježnem zimskem času je pust lepa priložnost za sprostitve in nekateri se je kar poslužijo. Za pojme nekoga, ki je vse življenje dobival novice le o pustovanju v Rio, ali v Gualeguaychú, je slovensko pustovanje kar nekam čudno. Navade so pač navade in se prilagajajo oziroma so sad človekovega značaja in klimatskih okolčin.

Pustni čas soupada s poljskim in učenci imajo priložnost, da pridejo na temljene v polje. Ne samo to: v polju jih spodbujajo, naj se na temljene in tudi učiteljice se na temljene! Ne: učiteljice se ne na temljene, ampak pridejo (in odidejo) na temljene! Če nisi navajen, te kar čudno spreleti.

Tudi v srednji polju, na gimnazijah se pozna pust. Tudi dijaki se smejo na temljene in se sprehajati po polju, vstopati v razrede in motiti pouk. To je pa ne bolj čudno, saj morajo profesorji izpolniti načrte (realizacijo ur) in jim taki posegi prekrivajo načrte. A to so pridobljene pravice in drugih ne moti več to prekinjanje učnega vzdušja, razen tistih, ki so vse svoje življenje doživljali pusta med poljskimi počitnicami ... — Tudi dijaki pridejo in odhajajo na temljene in se taki vozijo po avtobusih. Pa ne samo to: tudi kakšen profesor/ica si bo upal/a izzivati možnost, da se osmeji. Dejstvo, da se na temljene odrasli, ne bi v oči padlo, če bi se pustna tema podala na „corso“, na pustno veselico: človek ni navajen, da se tak pada na delovno mesto. In da to njegovega teafa ne moti...

Po pustu pride na vrsto post. Štirideset dni predvsem notranje, duhovne priprave na Pasijon in Vstajenje. To seveda velja za katoličane, saj se drugi velikokrat ne zavejo, da se je zamenjala ena črka. Vendar je v javnost letos ponovno vstopila akcija „40 dni brez alkohola“, ki jo je sprožila Slovenska Karitas s sodelovanjem Direkcije RS za ceste Ministrstva za promet in Med.Over.Net,

zavoda za izboljšanje kvalitete življenja. Akcija ima svojo odmevnost ravno zaradi podpore Cerkve in države.

Marsikdo se vpraša, kje je napredek, če se bodo zdržali alkohola tisti, ki niso zasvojeni z njim. Smisel akcije je druge: spodbuda predstavlja simbol skupnih prizadevanj za zmanjšanje posledic prekomernega uživanja alkohola. S pridružitvijo pobudi „40 dni brez alkohola“ lahko simbolno izrazimo solidarnost z vsemi, ki se trudijo rešiti iz sveta zasvojenosti z alkoholom in z vsemi, ki trpijo zaradi bolezni, ki so posledica alkohola, zaradi nesreč na cestah in zaradi nasilja v družinah.

Tako pite tudi na spletni strani www.brezalkohola.si Številke, s katerimi razpolagajo pobudniki akcije, so zastrašujoče. Strokovnjaki ocenjujejo, da ima v Sloveniji 170.000 ljudi težave z alkoholom. Njim je treba prirediti ne ljudi, ki so v ožjem stiku z njimi, z družinskimi člani, kar lahko enostavno povemo, da je vsaj ena četrtina družin v Sloveniji podvržena posledicam čezmernega uživanja alkohola.

Na omenjenem spletni strani najdemo kar zastrašujoče številke. Že lanske so bile hude; letošnje niso nič manjše. Hudo je smetevati umrle za cirozo jeter, za smrtno ponesrečene v prometu zaradi alkohola, — a ne bolj žalostno je pomisliti na družbene posledice pri tistih, ki trpijo ob njih: nasilje nad zakoncem, otroki in bližnjimi, razbitje družin, onesposobljenost za delo in s tem združeno znižanje dohodkov, izoliranost ali oddaljenost ...

Zima se počasi poslavlja, poljske rožice že dolgo krasijo travnike in obcestne zelenice. Bog daj, da bi pa tudi zaradi Karitasove pobude kaj več ljudi, ki ne bi bili „v rožicah“ ...

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Pretekli teden se je odvijal pod zvezdo krajevnih volitev v prestolnem mestu Buenos Aires. Tako opozicija kot vlada so vsi pozornost in vse sile usmerili v politični položaj, ki je nastal po napovedi, da bomo nove mestne oblasti volili že prvo junijsko nedeljo.

Zakaj tak kaos? Da bomo bolje razumeli položaj moramo imeti jasen pogled na argentinski republikanski sistem. To je predsedniška demokracija, kot n. pr. francoska ali severnoameriška, v nasprotju s parlamentarno, kot jo imata Slovenija ali Italija. Zato je v Sloveniji vse bolj pregledno in — vsaj v tem pogledu — bolj demokratično. V Sloveniji imamo troje volitev popolnoma ločenih: parlamentarne (volimo poslance v Državni zbor, od tu izide vlada), predsedniške (za skoraj dekorativno predsedniško figuro) in lokalne (za župane in občinske svetnike). V Argentini pa federalni sistem dopušča popolno atomizacijo volitev. Edino pozitivno v zadnjem času je, da se vsedržavne volitve (za predsednika, državne poslance in državne senatorje) izvaja povsod istočasno. Provincijske volitve (za guvernerje in lokalne parlamente) pa vsaka provinca svobodno določi, kakor se krajevni vladi zdi pametno ali koristno za lastne interese.

Kdo se okorišča. V tem je pravzaprav vzrok kaosa. Ker krajevne oblasti svobodno določajo datum (v skladu s provincijskimi ustavi), a se zanj odločajo po vetru ljudske naklonjenosti. Poglejmo primer prestolnega mesta. Vodja mestne avtonomne vlade (Jorge Telerman) je napovedal, da bo ponovno kandidiral. Predsednik Kirchner pa je izbral drugega kandidata (vzgojni minister Daniel Filmus). Telerman ve, da če bodo krajevne volitve skupaj z državnimi, bo priimek Kirchner potegnil za seboj ogromno števil glasov, s katerimi se bo okorištil Filmus. Treba je torej mestne volitve organizirati posebej, v čim večjem časovnem razdobju z državnimi. Enako se dogaja po provinciah: kjer sedanje vlade računajo, da se bodo njihovi kandidati okorištili s kandidaturjo zakoncev Kirchner, bodo krajevne volitve istočasno kot državne; kjer bi jim to škodilo, bodo provincijske kandidate volili prej.

Razbita sredina. Napoved predhodnih mestnih volitev (glej zadnje številke) je odjeknila na vsem političnem odru in skrajala čas napovedi. Tako bo v teh dneh sredinski vodja Mauricio Macri napovedal, da bo kandidiral za vodjo avtonomne mestne vlade (istoveteno guvernerski

funkciji). S tem se je odločil predsedniški kandidaturi in upati je bilo, da bo odslej Lavagna skupni kandidat sredine. A ne. López Murphy je že napovedal, da se bo on predstavil kot predsedniški kandidat v povezavi z Macrijem. Kaj bo ob tem naredil neukenski guverner Sobisch, ki je tudi jahal na tej povezavi, je neznanka. Medtem pa Lavagna plete svojo fronto in se pogaja z radikali glede podpredsedniškega mesta. Vsi pa gledajo, kako bi zasedli mesto „vodje opozicije“, z očmi bolj uprtimi v leto 2011, kot pa v letošnje volitve.

Vsi združeni. V vladi stvari zaenkrat potekajo bolj enostavno. Vse kaže, da bo končno gospa Cristina kandidirala za predsednico, iteje ji le ne tovarina za podpredsedniško mesto. Provizorično listo sestavlja trije: mendočan Julio Cobos iz radikalnih vrst, senator iz Santa Fe Carlos Reutemann in sedanji buenosaierški guverner Felipe Solá. Največ možnosti ima Cobos, saj bi njegova prisotnost na vladni listi potrdila „pluralizem“ vladnega nastopanja. Sedanji podpredsednik Scioli pa mirno izvaja kampanjo v provinci Buenos Aires. Zanimivo je, da je dobil javne izraze simpatije s strani sindikatov. Glavni tajnik CGT Hugo Moyano ga je obiskal in mu izrazil delavsko podporo, a pod pogojem, da v poslanske kandidatne liste vključi tretjino sindikalistov. To pa navaja na staro peronistično prakso. Se ne kdo spomni? V prvih letih peronizma so kandidatne liste sestavljali tako: ena tretjina kandidatnih mest je bila za politično vejo, ena za sindikalno, ena pa za žensko vejo. Sam Perón je takrat sindikate imenoval „hrbtenico peronističnega gibanja“. Res smo v volilnem letu, res bodo sindikalisti to izkoristili tudi za povrnice plač, težko pa verjamemo, da bi Kirchner pristal na politično pogojevanje sindikatov, ne sedaj, ne manj v naslednjih letih. Takrat namreč namerava (medtem, ko naj bi predsednikovala njegova žena) postaviti temelje politične formacije, ki naj bi presešla peronizem in se spremenila v novo — tretje zgodovinsko gibanje.

Številke, samo številke. Končno smo zvedeli, da je inflacija meseca januarja dosegla 1,2%. Nadaljuje pa se polemika okoli državne ustanove za statistike, kateri javnost vedno manj verjame. Vladi je seveda mnogo na tem, da bi inflacija v volilnem letu ostala v dostojnih mejah. Zato je tudi kmetijstvu namenila podporo 600 milijonov dolarjev in si s tem zagotovila, da cene prehrani ne bodo poskočile preko zaželenih mej.

Pismo o žgoči sedanjosti

Preboleli smo virozo, ki je zajela vso Slovenijo. Veliko otrok je izostalo od pouka, ljudje niso hodili v službo in zdravniki niso imeli nobene moči pomagati z zdravili ampak so samo svetovali, počivajte, pijte veliko tekočine in zaužijte vitamine. Tudi nas je obšla viroza.

Vsemu je kriva letošnja zima. Ali si lahko predstavljate, da je pri nas v Kranju in tudi po ostalem delu Slovenije le enkrat padel sneg in v 14. dneh tudi skopnel. Le enkrat sem moral kidati. Pri nas pred hišo, ko naj bi bilo ne na kupe skidanega snega, je zelena trava in na njej cvetijo zvončki, srajčke, krukusi in podleski. Prava pomlad. Vsak čas bo zacvetela ne forzija.

Tukaj so spet nastali konflikti med Drnovnikom in Janom, predvsem zato,

ker parlament ni potrdil za guvernerja Banke Slovenije dosedanjega Gasparija, zato ker je Jan menil, da Mencinger (stalni nergač in pesimist) ni primeren in ker tretjega kandidata, Ranta, tudi ne bodo potrdili v parlamentu. V LDS pa se nadaljuje razpad. Trije poslanci, Gantar, Terčon in Poseedel, so izstopili iz poslanskega kluba LDS in tudi iz stranke. Z Lahovnikom, ki je izstopil že preje, so ustanovili novo poslansko skupino. Pričakuje se, da se bo ne nekaj poslancev LDS odločilo za izstop iz stranke.

Trend pozitivne rasti gospodarstva se nadaljuje, zmanjšuje se tudi brezposelnost. Na evro se počasi privajamo. Bankovce in kovance že dobro poznamo, vedno pa preračunavamo cene v tolarje in ugotavljamo ali je

drago ali poceni. Dokler se nam v glavi ne bo zasedel evro, bomo ne vedno računali vse v dveh valutah.

Določene posledice uvedbe evra pa se že poznajo. Preje nismo cenili kovancev in drobiž, do 10 ali 20 tolarjev se je tudi puščal na blagajnah, napitnine so bile same po sebi umevne. Sedaj pa se ceni vsak stotin. Ljudje ne puščajo več drobiža in napitnine so usahnile. Kar naenkrat je v naših glavah postal denar vrednost, ki ga spoštujemo in cenimo. Natakariji in frizerji že stokajo, da so jim lepe napitnine usahnile. Vsi mi pa brskamo po denarnicah in itemo male kovance pri plačilih in tudi natanko preteevamo tiste, ki smo jih dobili vrnjene. Zanimivo, kako se kar čez noč spremeni odnos do denarja.

Sedaj pa tudi v veselje

Evropski poslanec Alojz Peterle, sicer pobudnik začetka sodelovanja med Slovenijo in Evropsko vesoljsko agencijo (ESA), je na novinarski konferenci ob obisku delegacije ESA v Sloveniji menil, da bi podpis okvirnega sporazuma o sodelovanju med agencijo in Slovenijo ojačal kandidaturu Slovenije za nadzorni organ evropskega satelitsko-navigacijskega sistema Galileo. Sporazum bi lahko bil sklenjen v času od treh do šestih mesecev, je menil Peterle.

Kot je namreč pojasnil državni sekretar za visoko polstvo, znanost in tehnologijo Duran Lesjak, Slovenija izpolnjuje vse pogoje, da začne na podlagi okvirnega sporazuma sodelovati z ESA. Pri tem ne gre niti za pridruženost, niti za polnopravno članstvo, saj bi ti obliki sodelovanja za Slovenijo pomenili preveliko finančno breme.

Sodelovanje z ESA je zelo pomembno predvsem z vidika različnih tehnologij in ne toliko z vidika pomljanja prvega slovenskega astronava v vesolje, je menil Peterle. Obstaja veliko interesa v različnih institucijah, je poudaril Peterle, Lesjak pa je ob tem menil, da bo sporazum Slovenije z ESA spodbuda tako raziskovalcem kot gospodarstvu. Slednje bo največ pridobilo, predvsem zaradi vzpostavljanja stikov in mreženja. V zvezi s sedežem nadzornega organa Galilea, za katerega se Slovenija poteguje v konkurenci z desetimi drugimi članicami Evropske unije, je Peterle sicer ne menil, da ima Slovenija pri kandidaturi izrazite primerjalne prednosti. Treba bi bilo vztrajati pri tem, da se sedež podeli novi članici EU, kakor to določajo sklepi unije, vsekakor pa se pri tem vprašanju ne sme čakati predolgo. Je pa Peterle menil, da se EU v zvezi s sedežem nadzornega organa Galilea ne bliža hitri odločitvi.

Na robu revščine

V Sloveniji živi po podatkih iz leta 2004 na robu revščine 12 odstotkov ljudi, kar je za tri odstotke pod povprečjem EU, izhaja iz dokumentov o socialni varnosti, ki jih je objavila Evropska komisija. Vendar pa je ta odstotek precej višji v posameznih skupinah: z revščino se sooča 45 odstotkov starejših, ki živijo sami, 25 odstotkov brezposelnih, 22,4 odstotka staršev samohranilcev in 26 odstotkov žensk nad 65 let. Brez socialnih prispevkov bi na robu revščine živelo 42 odstotkov Slovencev.

Število prejemnikov socialne pomoči naravnika, povzema komisija za nacionalni strateški načrt na področju sociale. Med prejemniki pomoči jih je 41 odstotkov mlajših od 27 let, 15 odstotkov jih je dolgotrajno brezposelnih. Čeprav je stopnja izobraženosti med mladimi precej visoka, je 41 odstotkov prejemnikov socialne pomoči ne vedno slabo izobraženih.

Evropska komisija sicer v skupnem poročilu o socialni varnosti in vključenosti ugotavlja, da sodelovanje na evropski ravni državam članicam pomaga pri izboljševanju politik na področju socialne kohezije in pri učinkovitejši porabi sredstev v ta namen.

SLOVENCİ V ARGENTINI

SAN MARTIN

Sreča se spuŕča na sleherno stvar

Tudi medve sva je v polni meri deležni. Neberki vrtnar je poskrbel, da znova bujno zeleniva in brstiva. Poleg naju pa so srečo okuŕali učiteljice in 40 učenk in učencev Rožmanove ŕole, ki so v soboto 2. decembra srečno zaključili 54. ŕolsko leto.

Starŕi, uŕenci in učiteljice so se zbrali na dvoriŕu Doma in pred kapelico Marije Pomagaj imeli zahvalno sv. maŕo. Naŕ katehet in ŕupnik, dr. Jure Rode je otrokom govoril o sreči. Srečni so otroci, ker imajo druŕine in ker so zdravi dokončali leto. Opomnil jih je, naj se v adventu duhovno pripravijo na Jezusovo rojstvo.

Srečanje smo nadaljevali v spodnji dvorani. Vera Breznikar Podrŕaj je pozdravila navzoče, posebno ŕe predsednika Doma inŕ. Toneta Podrŕaja ter dolgoletni učiteljici Katico Dimnik in Saŕo Golob. Najprej smo sprejeli argentinsko in slovensko zastavo ter zapeli narodni himni. Zastavonoŕi sta bili najboljŕi uŕenki 8. razreda Ivana Petkovŕek in Lorena Simčič. Zastavi sta sprejela najboljŕa uŕenca 7. razreda Niko ŕagar in Dominika Beltrami.

Nato je predvsem starŕe nagovorila voditeljica Nina Pristovnik Díaz. Opisala je, kako poteka sobotni pouk slovenskega jezika, se zahvalila starŕem za pomoč in sodelovanje in jih prosila, naj z zgledom otroke navduŕujejo za slovenski jezik.

Ob poskočni melodiji so na prizoriŕu priple-sali uŕenci viŕjih razredov, ki so pod vodstvom Monike Filipič pripravili posrečen ples. Publika je ugibala, zakaj so na pisanih majicah vsi nosili črko S. Vso stvar sta razjasnila Dominika in Niko, predstavnika Sindikata slovenskih slovničarjev. Sporočila sta, da ima nova slovenska abeceda same črke S. Njihov slogan se glasi: Sreča se spuŕča na sleherno stvar. Za uresničenje tega slogana pa sta priporočala vsakdanjo uporabo besed: spoŕovanje, sodelovanje, srčnost, svoboda, smeh, skupnost, sporazumevanje, solidarnost, samostojnost, slovenŕina, sladoleh in sladkorčvi. Črka S je postala rdeča nit celotnega programa.

S to črko se začenjata besedi Simon in slavček, ki smo ju takoj povezali z gorŕkim slavčkom. Uŕenci 7. in 8. razreda so se spomnili sto letnice smrti Simona Gregorčiča in nam doŕiveto podali pesem *Mavrica*. Viŕja skupina nam je veselo

zapela Gregorčičevo *Zakrivljeno palico v roki* v kateri pastir razmiŕja o pravi sreči.

Uŕenci 5. in 6. razreda so si izbrali sebi ne preveč priljubljeno besedo slovnica. Recitali so pesem *Glagol* (Berta Golob). Svetniŕka beseda je doletela otroke 3. in 4. razred, ki so s pesmijo *Sveti Miklavŕ* nestrpno čakali na njegov obisk.

Ni je toplejŕe besedice, kot sonce. Otroci iz otrokŕega vrta, 1. in 2. razreda so se s pesmijo *Mi gremo pa na morje* podali v sončne kraje in nam kar na obali ljubko ŕe recitali.

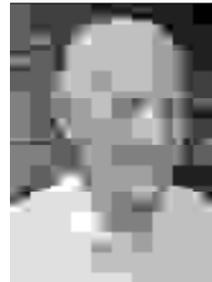
Na vseh zaključkih pride na vrsto beseda slovo. Na oder so se uvrstili osmoŕolke in osmoŕolci: Ivan Delich, Lorena Simčič, Tomaŕ Praprotnik, Ivana Petkovŕek, Pavel Jerman in Ljudmila Ravarotto (odsotna zaradi ŕolskega potovanja). Od njih se je toplo poslovila voditeljica ga. Nina in jim izročila spričevala. Osmoŕolci so za slovo recitali Gregorčičevo pesem *Sam*. Njihova učiteljica Vera Podrŕaj jim je poklonila nekaj bodrilnih misli. Predsednik Doma Tone Podrŕaj je osmoŕolcem čestital in jih obdaril s slovenskimi knjigami. Osmoŕolci so nas osrečili s prŕsrčnimi besedami zahvale Bogu, starŕem in vsem učiteljicam ter učiteljem.

Z zahvalami je nadaljeval predsednik Odbora starŕev Janez Filipič, ki je skrbel za zvok in luči, in povabil na oder ves učiteljski zbor. V priznanje in zahvalo so prejeli slovenski ŕopek voditeljica Nina Díaz, katehet dr. Jure Rode, Zofija Kastelic, Lučka Petkovŕek, Marta Jerman, Magda Petkovŕek, Vera Podrŕaj, Marjeta ŕagar (petje) in Olga Kociman.

Po tem prŕsrčnem programu so otroci pohiteli v razrede po spričevala, ŕe hitreje pa so bili v vrsti za malico. Potem pa nazaj v dvorano, kjer je bilo vse pripravljeno za obisk sv. Miklavŕa. Njegov prihod so naznanili angelčki, ki so veselo zarajali v priredbi Veronike Jerman. Prav kmalu so se pojavili tudi hudobci (Hvala, Veronika Malovrh, za maskiranje!) in malce prestraŕili otroke. In ŕe je slavnostno vstopil sam sv. Miklavŕ, otroke ljubeče nagovoril, vsakega kaj povpraŕal in bogato obdaril. Glasnik neberke sreče je priŕel med nas!

Z nekoliko truda in precej dobre volje se nama je posrečilo ŕe to zadnje poročilo v letu. Vsem bralcem ŕeliva srečno Gospodovo leto 2007!

Sanmartinski lipi

G. JOŕE RAZMIŕLJA

40 let dela ljubezni

Zveza slovenskih mater in ŕena je lansko leto praznovala

40 let dela ljubezni do bliŕnjega. To je nad vse lepa doba dejavne ljubezni in od katere imamo vsi velike koristi: tisti, ki so te dejavne ljubezni deleŕni, oni, ki jo izvrŕujejo in ostali, ki nam dobri zgledi pomagajo, da jih posnemamo.

Koliko ljubezni do bliŕnjega, na duhovnem polju in v minljivih stvareh vsakdanjega ŕivljenja, je bilo pokazane in doprinesene v teh 40 letih nesebičnega dela za potrebe rojakov.

Zvezi gre prav zato veliko priznanje in zahvala. Vse kar se na raznih proslavah pove in izreče, je malo in ŕe daleč ne pove vse resnice o opravljenem delu. Ljubezen pač nima meja in to v nobenem smislu. Ona ne gleda na človeka, na nje-

govo postavu, na barvo oči in las, na njegovo miŕjenje in ne na kulturno izobrazbo. Kjer je človek, tam so potrebe, in reŕitev teh je dejavna ljubezen.

Zveza in njeno delo in članice, ki to zvezo sestavljajo, niti ne mislijo na to, kakŕmo plačilo jih čaka v nebesih. ŕe s strani ljudi jim gre veliko priznanje. S strani Boga pa ŕe več. Če en kozarec vode ne bo ostal brez plačila, kaj moremo reči o 40 letih delovanja ljubezni do bliŕnjega, kar se z enim kozarcem vode sploh ne more primerjati.

Vse to je tiho delo, da se ga skoraj ne opazi in da leвица sploh ne ve, kaj dela desnica. In to zmoro samo ljubezen, ki je iznajdljiva in ne iŕče sebe in svojih koristi. In vse, kar ste storili komu teh najmlajŕih, ste meni storili.

Zato v tem letu z ljubeznijo naprej ŕe novih 40 let.

Obisk v Roŕmanovem domu

ŕe proti koncu lanskega ŕolskega leta je prof. Mirjam Oblak predlagala uŕencem drugega letnika Slovenskega srednjeŕolskega tečaja ravnateljja Marka Bajuka, da bi obiskali naŕe rojake v zavetiŕu ŕkofa Gregorija Roŕmana.

Z veseljem smo sprejeli njen predlog in začeli s pripravami. Nekatere soŕolke so bile odgovorne za recitacije, druge smo pripravile pesmi s katerimi naj bi nastopili, vsi pa smo preskrbeli pecivo.

Tako smo se 16. decembra zbrali v domu v San Justu, kjer smo vadili pesmi ob spremljavi kitar, pa pripravljali recitacije, povezave in proŕnje za sv. maŕo.

Ko se nam je pridruŕil ŕe g. katehet Franci Cukjati smo se odpravili v zavetiŕe kjer nas je ŕe čakala ravnateljica naŕega tečaja prof. Neda Vesel Dolenc. Takoj smo pripravili prostor za sv. maŕo, ki jo je daroval g. Franci Cukjati za nas in za stanovalce doma.

Po maŕi smo zbranim rojakom na kratko predstavili naŕo skupino, potem smo nastopili s programom, ki smo ga pripravili v ta namen, končno pa smo stanovalce ŕe razveselili z majhnim darilom. Sledila je skupna malica pri kateri smo imeli priloŕnost pogovarjati se s prijaznimi stanovalci doma in tako se je čas hitro iztekel.

Zadovoljni smo preŕiveli prijetno in za nas nepozabno popoldne skupaj s stanovalci doma, ki tako lepo skrbi za ostarele rojake naŕe skupnosti.

Tatjana Roŕanec

NAŕE REVIIJE

Meddobje 2006, ŕ. 3-4

Proti koncu lanskega leta je izŕla druga polovica Meddobja za leto 2006, to je ŕevilka 3-4. Uvodnik je napisal glavni (tehnični) urednik **Tone Mizerit**. Kot je ŕe običajno, tudi on govori o problemu krize v SKA, a je zelo optimističen, kar pove ŕe naslov „Ne bojmo se“. Njegovo mnenje je, da je treba ohraniti ustanovo in revijo - dokler se da.

Sledi zanimiva pesem **Branka Rebozova** „Prihod slovenskih beguncev v Argentino“ iz leta 1972 in ki je bila popravljena leta 2005. Opisuje misli in negotovost ob voŕnji čez ocean, pričevanja o ŕalostni usodi Slovencev v Argentini, hrepenenje in pričakovanje v „novi domovini“.

Gregor Papeŕ objavlja pesem „Pod nebom...“, ki govori o povezavi ŕivih in mrtvih. Kako to, da je objavljen samo prevod v slovenŕino Branka Rebozova, ne pa tudi ŕpanski original?

Aleŕ Gorar - Albin Magister ima veŕ pesmi. Prva je Fatamorgana, ki govori o boŕjem molku. Druge so iz sedanjosti in zavesti smrti, med njimi ena o padlih domobrancih in njih zvestobi veri.

S tremi zanimivimi poezijami (Čutim, Dogma, Glas) se je udeleŕil tudi mladi **Damijan Ahlin**.

Iz arhiva je objavljeno delo pokojnega **Lojzeta Novaka** „Most svobode“, dramski spev v treh delih, ki je bil uprizorjen junija 1969 v San Justu na spominski proslavi. V tej daljŕi pesnitvi je glavna oseba Pesnik, ki

ga skuŕa Antikrist, ki pa je končno premagan in Pesnik ostane zvest svojim soborcem v teharskih jamah. Nastopa ŕe Duhovnik ter Glas ter se konča v viziji prihodnosti.

Janja ŕitnik, raziskovalka iz Slovenije, je prispevala ŕudijo o Mileni Merlak Deteli, ki je pred kratkim umrla na Dunaju. Analizira njene knjige Sodba od spodaj, Beseda brez besede, Skrivnost drevesa, Zimzelene luči, Kaj je povedala noč, nemŕka Die zehnte Tochter ter Svet svitanje, ki je izŕla leta 1979 pri Mohorjevi in je nekak pregled vsega njenega literarnega dela. Ceni jo visoko, ker so njeni verzi „razpeti med neposrednostjo pesniŕkega nagiba in programirano enigmatičnostjo pesniŕkega izraza“ Dodana je pokojničina fotografija.

Vinko Rode je objavil svoje predavanje o Kocbeku, ki ga je imel pri SKA. Govori o njegovem sodelovanju s komunisti med revolucijo in po njej, dokler ga niso oblasti odstranili. V glavnem se je opiral na esej dr. Tineta Hribarja Kocbekovo očiŕevanje, kjer zveemo o Kocbekovem sicer le privatnem priznanju, da se je tedaj motil. Prizna, „da mi je postalo ŕal ... da sem se odločil za partizanstvo. Komunizem je resnično satansko maŕčevalna in infernalna sila“. Javno pa tega ni priznal nikoli, le svojemu dnevniku je to zaupal.

Sledi objava Glasbeno pedagogŕko in glasbeno poustvarjalno delo Marka Bajuka, ki ga je napisala **Marija ŕorli**, ŕudentka

muzikologije v Ljubljani. Obravnava njegovo predvojno delo, pa ŕe njegovo delo v Argentini, ustanovitev Pevske zveze, razne koncerte (npr. Ob 150-letnici argentinske samostojnosti) in podobno. Prizna mu veliko delo za slovenski narod, tako doma kot v Argentini.

Nato je objavljena utemeljitev proŕnje, da se podeli naslov „častni senator univerze“ filozofu dr. Milanu Komarju, ki sta ga napisala **dr. Janez Juhant in dr. Robert Petkovŕek**. Tu je podrobno obravnavano delo in vrednost Komarjevega učenja predvsem o tomizmu. Predstavljeno je njegovo raziskovanje Christiana Wolffa in Tomaŕa Akvinskega. Povzeto je njegovo delo med Slovenci ter njegove knjige.

Dr. Joŕe Rant je priobčil začetek svoje knjige Slovenski eksodus 1945, ki bo izŕla v slovenŕini, ŕpanŕini in angleŕini. ŕe objavljeno Kazalo kaŕe, da bo to delo globoko poseglo v svet, predvsem med mlajŕe, ki ne berejo veŕ slovensko.

Objavljeni sta ŕe dve mnenji o usodi SKA. **Dr. Joŕe Rant** je podal misli o začetku SKA, o teŕavah, ki jih je srečno prestala, in konča z mislijo, da nam je ŕe potrebna in koristna. Čeprav je malo ostarela, ohromela, a ŕe vedno ŕiva.

Branko Rebozov je mnenja, da bi morala biti SKA in Meddobje bolj znana v Sloveniji, mladi kulturniki naj bi ŕi v Slovenijo na bolj intenziven ŕudij slovenŕine, če bo treba, omejiti izdajanje, dobiti lektorje iz Slovenije ali objavljati prevode.

Podobno je Pismo uredniŕstvu **dr. Joŕeta Ranta** o uvodniku arh. Marijana Eiletza v preŕjni ŕevilki Meddobja, kjer se ne strinja z njegovim mnenjem in podaja razloge.

ŕtevilko zaključujejo razne ocene knjig.

Prva je ocena **dr. Joŕeta Ranta** ŕontarjeve knjige o Franju Sircu iz Kranja, očetu dr. Ljuba Sirca. Tu govori dr. Rant o kranjskih liberalcih, o dr. Ljubu Sircu, o ekonomiji v Kranju in sodstvu pod komunisti. Dru-

ga je Skrivnost kominterne, ki jo je napisal Silvin Eiletz in o njej poroča tudi **dr. Rant**. Za nas je knjiga zelo zanimiva, ker zveemo veliko o delu kominterne, ki je tudi pri nas odigrala veliko vlogo. Zveemo, kako je bila to le Stalinova podalŕana roka po svetu, o njeni dvolični politiki, ki je odgovarjala Stalinovim trenutnim potrebam, o njenem delu v Jugoslaviji in Sloveniji. Tu se dr. Rant preveč obregne ob slovenŕino pisca.

Revija krasita ŕe dve reprodukciji del mlade slikarke Irene ŕuŕek, ki dobro kaŕeta Irenin razvoj v zrelo umetnico.

Uredniŕstvo Meddobja sestavljajo **Tone Mizerit** (tehnični urednik), **Dr. Joŕe Rant**, **Vinko Rode**, **Branko Rebozov** in **Lev Detela** (urednik za Evropo); zunanja oprema je delo **Irene ŕuŕek**.

Treba bi bilo ŕe omeniti, da je tako v tej kot v preŕjni ŕtevilki pomota. Revija namreč dobiva podporo od Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS, ne pa veŕ od ministrstva za kulturo.

Tine Debeljak

Moje doživetje v Sloveniji

Gospa Nevenka Golob in njen mož Polde sta v mesecu juliju 2006 spoznala Slovenijo s svojimi očmi in jo občudovala. V teh vrsticah nam bralcem opiše svoj obisk in čustva, ki so se pojavljala, ko se je ozrla po prelepi deželi in tako izpolnila svojo otroško željo.

Sanje ... Sanje so se začele ko sem jaz bila še majhen otrok. Takrat so stari vedno govorili o Sloveniji in kako je čudovito lepa. Pripovedovali so o zimi, da je bila mrzla in bela, kako so se smučali in sankali po snegu. Tudi sneženi mož jih je prišel obiskat. Veselo so se kepali med seboj ... Zvončki, trobentice in vijolice so pokukale in lepo pozdravljale: „Dobro jutro, pomlad!“ In sladko zaspale na zelenem travniku. Vse je diralo in natrgali so lep ropok, za mamico ... Z barvasto obleko se je bližala jesen: rumene, oranžne in rjave barve so se zlivale med seboj in hladen veter se je med njimi igral in popleskal pokrajino.

Obljuba je bila, da v letu 2006 z možem potujeva v Slovenijo. Jaz nisem preveč mislila na to, ker je bilo še precej daleč; le sanjala sem z odprtimi očmi. Mislila, ali je res, da bova tja? Bala sem se razočaranja.

Mesec julij je bil tu. Odpeljala sva se v nepoznano a preljubo deželo. Ko je letalo vzletelo je napetost popustila in sva se oddahnila. Ko sva prišla v Benetke, sva vzela vlak do Ljubljane. Med potjo sva ogledovala naravo: polja, gozdove, reke in gore; vse je bilo čudovito domače, kakor da bi to poznala, a videla sem jih bila le v slikah. Na prvi pogled na deželo je bil pretresljiv. Nič drugače kakor so nas učili in nam govorili. Sonce in modro nebo mило ogrinjata čudovito zemljo, ki nama z odprtimi rokami izreka dobrodoščico.

Doma sem na vse načine premišljevala in si zamisljala srečanje z domačimi. Bilo je zelo enostavno. Topel objem in poljub in včasih je slana solzica pritekla iz naših oči. Vsi združeni pri Markovi domačiji v Črngrobu — Škofji Loki, smo peli in pili na zdravje ter se pozno vrnili domov.

Tega ne bom nikoli pozabila! Hvala Vsem!

Slovenija, moje srce hrepeni po tebi, pokaži mi svoje darove! Kam greva danes? Do kranjskega parka Goričko. V njem je največji grad Slovenije. Ima 356 sob in vrtov, kjer je nekoč živel zmaj z zlato krono na glavi. So tudi zanimive legende in zgodbe o življenju na gradu. Princ pride iskati princeso in oba zbežita na lepem belem konju. Kako romantično!

Obiskala sva Blejsko jezero in se tam kovala. S čolnom sva se peljala do cerkvice sredi otočka. Ko sva prispela, sva prosila tri želje in trikrat pozvonila, da bi se želje izpolnile. Med potjo sva se ustavila ob Bohinjskem jezeru, hodila okoli in se slikala. Spoznala sva Gorenjsko, Trento, Vrtače in Kranjsko goro. Čutila in videla mogočnost narave. Skrito med gorami, z zelenimi gozdovi in travniki, sva zagledala očarljivo pokrajino, Sorico, sanjajoči kraj.

Očetovo rojstno hišo v Novem mestu in materino v Ribnici sva tudi obiskala. Zelo me je ganilo, razmišljevala sem, kako bi bilo me drugače, če bi stari takrat ostali v Sloveniji. Srce mi je bilo, bolj in bolj. Možu sem rekla: „Vidiš v tej dolini se je mama igrala in veselila s svojimi brati in sestrami“. Ta podoba mi bo vedno ostala v spominu.

Naslednji dan sva se odločila za morje. Koper in Portorož sta namu razveselila in ohladila in tako sva preživela krasen dan.

Na vrsto sta prišla Predjamski grad in Postojnska jama. Kaj vse narava in voda stori! Moram vi-

deti, da lahko verjamem Prekrasno!

Povabili so naju na gasilsko veselico. Tam so igrali Čuki in orkester Jožeta Slaka; plesala sva in vriskala do pozne ure.

Na Brezjah sva se ustavila in prosila Marijo Pomagaj za zdravje, mir in srečno pot. Nisva pozabila na Kočevski Rog, kjer so pokopani naši domobranci. Naj počivajo v miru!

Še in bi lahko napisala a bi bilo preveč dolgo. Ne morem pozabiti na te zaželene in sanjske počitnice. Hvaležna sem možu, ker je izpolnil obljubo. Vsak dan, ko vstanem, zajtrkujem in gledam slike; to mi da energijo za naprej. Nisem bila razočarana, bila sem očarana!

Narava hvaležnost vsem sorodnikom, ki so se zelo potrudili, da bi spoznala čim več Slovenije: muzeje, cerkve, gradove in naravo. Oh, pozabila sem na Ljubljano, čisto in urejeno mesto. Tudi gospodinjo moram pohvaliti, ker se zelo trudi, da ima najlepše rože, na vrtu in pri hiši.

Korenine so sedaj bolj močne in trdne. Zavedala sva se, da imava slovensko kri, čeprav sva in bova po rojstvu Argentince. Metala so se naša čustva a jasno je bilo, da je naše srce polno ljubezni za obe kulturi in državi. Take prilike nima vsak človek.

Naš bratranec Janez je vprašal, sklenil in z obljubo potrdil prihodnji obisk.

Nevenka Golob

Praznovanje v Rožmanovem domu

V Rožmanovem domu so stanovalci 20. februarja praznovali bolj redek dogodek; tega dne je namreč prebivalec v tem domu Ivan Rode praznoval svoj 92. rojstni dan, kar ne doživi veliko ljudi.

Že ves popoldan so se sostanovalci, kakor tudi člani družine trudili s pripravljanjem popoldanske proslave. Z balončki in trakovi so okrasili lepo pogrnjene mize, za katere so posedli povabljeni. Bilo jih je kar precej med stanovalci, sorodniki in prijatelji.

Najprej so vsi navzoči, med katerimi sta bila sorodnika, predsednik ZS Lojze Rezelj in delegat duškega pastirstva prelat dr. Jure Rode, zapeli pesem čestitko, potem pa se je ob torti in sladkarijah razvilo lepo in veselo petje, ki ga je navdušeno vodila njegova hčerka Ani s svojim lepim glasom. Petju kar ni hotelo biti konca, dokler se zaradi pozne ure niso začeli gostje poslavljati.

Vsi poznamo Ivana Rodeta zaradi njegovega dela kot cerkovnika v Slovenski hiši in mu k njegovemu tako visokemu rojstnemu dnevu iskreno čestitamo.

Dežela Kranjska nima lepšega kraja ...

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Vrhnika in ljubljansko barje

Vrhnika — 7100 prebivalcev. Mesto leži ob robu Ljubljanskega barja, naselje se je v davni razvilo kot prometno križišče. Tovor, ki so ga s čolni vozili po Savi in Ljubljanici, so tu prelagali na vozove. Rimski zgodovinar Plinij, iz 1. stoletja po K, omenja to naselje v zvezi z Argonavti = grški mit, junaki, ki so šli pod Jazonovim vodstvom z ladjo Argo v Kolhido, na obali Črnega morja iskat mitološko zlato runo. Ti naj bi med vračanjem pripluli po Donavi, Savi in Ljubljanici do Vrhnike, od tu prenesli ladjo po kopnem do Jadranskega morja in pluli po morju naprej v Grčijo.

Arheološke najdbe segajo v paleolitik — več kot 10.000 let nazaj; stalno naselje je pa iz vsaj 500 let pred K. Rimljani so imeli v bližini Nauportus. Prelagali so blago iz vozov na ladje, ki so potem plule proti vzhodu. V 3. stoletju so tu postavili 10 km dolg obrambni zid, ponekod lahko še vidimo ostanke. Rimsko naselje so verjetno porušili Huni. V srednjem veku je bila Vrhnika spet prometno središče, s pristaniščem in mitnico. Od morja je šlo tu skozi vino in drugi sredozemski pridelki, v nasprotno smer pa zlasti ogrsko žito. Promet

je privabil v Vrhniko trgovce, krčmarje in najrazličnejše obrtnike. S cesto Dunaj — Trst, zgrajeno v začetku 19. stoletja, je pristanišče zgubljalo pomen, prometno vlogo pa je Vrhnika povsem izgubila, ko jo je železnica Dunaj — Trst (1857) obrnila.

Od leta 1899 je lokalna železnica povezava z Ljubljano poživela nekaj industrije, predvsem usnjarske in opekarske. Ob izviri Ljubljanice so delovale žage, po 2. svetovni vojni so zgradili tovarni živil in vozil.

Ob Vrhniki je več kot 12 kranjskih izvirov Ljubljanice, ki tu začnejo svoj površinski tok. Najbolj znana izvira sta Mali in Veliki Močilnik. Druga skupina izvirov je južno od mesta, v Retovju, najslabše izvira sta Malo in Veliko okence.

Nad mestom, na griču Tičnica stoji cerkev sv. Trojice iz 1630, notri so zlati oltarji in slike J. Petkovtka. Do cerkve vodi križev pot. Pod Klancem stoji manjša cerkev sv. Lenarta. V župnijski cerkvi sv. Pavla (1850) so v prezbiteriju slike J. Wolfa. Na Klancu, pod Tičnico je rojstna hiša največjega slovenskega pisatelja, Ivana Cankarja (1876-1918), ki te kraje v svojih spisih večkrat opisuje. V hiši je spominski muzej

Če gremo iz Vrhnike proti jugu, pridemo ob kranjskih izviri do kraja **Bistra**. Tu je stal kartuzijski samostan iz začetkov 13. stoletja. Sedaj je v večkrat prenovljeni stavbi, Tehnični muzej Slovenije.

Še naprej proti jugu je mesto **Borovnica** — 2000 prebivalcev, manjše industrijsko središče. V bližini so ob gradnji železnice 1857 zgradili 500 m dolg in 48 m visok zidan dvonadstropni železniški viadukt. Med 2. svetovno vojno so ga zavezniki večkrat bombardirali, leta 1944 pa porušili.

Južno od Borovnice je Borovniška izdolbela soteska Pekel. Mimo slapov in brzic je napeljana zavarovana pot. Zanimivo je rastlinstvo, z nekaterimi prav redkimi primerki.

Od soteske proti vzhodu je planota Rakitna, na kateri je umetno jezero in je obiskana izletna točka. V vasi Rakitna je otroško klimatično zdravilišče.

Ljubljansko barje: okoli 20 km dolga in 10 km široka ravnina, južno od Ljubljane, naseljena v glavnem le na robovih. Ob koncu ledene dobe — pred več kot 12.000 leti — je bilo tu plitvo jezero, ki se je pozneje spremenilo v močvirje in barje. V dobi ojezeritve so prebivalci postavljali svoja bivališča nad jezersko gladino na lesenih koleh, zato so dobila ime kolivča, prebivalci

Ob 70-letnici smrti Lojzeta Bratuža

V Gorici so bile na pokopališču, v Podgori in Kulturnem centru Lojze Bratuž tri med seboj povezane spominske slovesnosti ob 70. obletnici smrti glasbenika, kulturnika in pevovodje Lojzeta Bratuža, žrtve fašističnega nasilja nad Slovenci. Tržaški pisatelj Boris Pahor je v slavnostnem nagovoru v centru, ki nosi ime prav po Bratužu, izpostavil njegov pomen za primorske Slovence, nekaj ostrih besed pa je namenil tudi nedavnim izjavam italijanskega predsednika Giorgia Napolitana.

Na goriskem pokopališču je o tem zavednem Slovcu spregovoril Tomaž Pavlič, molitev za pokojnim pa je v slovenskem jeziku opravil goriski nadškof msgr. Dino De Antoni.

V Podgori so na pročelju hiše, kjer so Bratuža mučili, postavili dvojezično spominsko obeležje. Spregovoril je goriski prefekt Roberto De Lorenzo in obsodil fašistično nasilje ter se zavzel za sožitje.

Osrednja slovesnost je bila v prenatrpanem goriskem centru, slavnostni govornik je bil 92-letni Bratužev sodobnik, pisatelj Pahor. Pahor se je dotaknil nedavnega Napolitanovega nastopa in s tem v zvezi poudaril, da „spada zastupitev glasbenika Bratuža v najbolj grobo poglavje dvajsetletnega zločinstva in etničnega čiščenja pri nas, ki ju je italijanski predsednik zamolčal, kot ju vedno zamolčuje italijanska ekstremna desnica“. Ob teh grobih napadih na slovenski življenjski pisatelj kritično pripomnil, da je „sama slovenska oblast, kot ponavadi, pohlevno in potuhnjeno molčala, kot da se omemba krvoločnih Slovanov in njihovega ekspanzionizma nje ne tiče“.

Lojze Bratuž se je rodil v Gorici 17. februarja leta 1902. Fašisti so ga v Podgori prijeli v nedeljo, 27. decembra leta 1936, po maši, pri kateri je vodil pevski zbor. Odpeljali so ga v bližnjo stavbo, kjer so ga prisilili, da je pil bencin in strojno olje. Zaradi zastupitve je v težkih mukah umrl 16. februarja leta 1937 v goriski bolnišnici.

Bil je skladatelj in zborovodja, služboval je kot učitelj petja in zborovodja, nekaj časa v Šmartnem v Brdih in v malem semenišču v Gorici, kjer pa so ga kot zavednega Slovence zaprli že leta 1929. Od leta 1930 je bil nadzornik cerkvenih pevskih zborov na Goriskem in vodil slovenske pevske zборе na Goriskem, v Posočju in na Vipavskem. Za življenja je objavil več svojih uglasbitvev, največ za slovenske cerkvene pevske zборе, ki so bili edini dovoljeni pod fašizmom.

pa mostničarji (od ok. 2300 do 1700 pred K). Ukvarjali so se z ribolovom, lovom, pa tudi z živino in poljedelstvom. Pustili so bogate sledove za seboj: glinaste posode, orodje iz kosti in rogovja, v deblo izdobljene čolne, predmete iz bakra. Te najdbe so razstavljene v Mestnem in Narodnem muzeju v Ljubljani.

Naravo Barja je človek spremenil. Že Rimljani so regulirali Ljubljano, v 18. stoletju so Barje začeli izsuševati — Grubarjev prekop — da bi zmanjšali poplave in pridobili zemljišča za obdelavo. Barje je bilo prekrito s tlo (= zogleneli ostanke mahovja na barju), ki je skoraj vsa izginila, ker so jo rezali in uporabljali za kurjavo in vrtnarstvo. Značilnega rastlinstva je le malo, še vedno pa tu gnezdi in prezimuje številne vrste ptic.

Barje pa še ni čisto osušeno, zaradi pritokov se voda na njem večkrat nabira, kar je tudi vzrok pogoste megle nad Ljubljano.

Na južnem robu Barja leži naselje **Ig** — 1800 prebivalcev. Prej le kmečko naselje, ima sedaj manjšo kovinsko industrijo. Arheološka izkopavanja so odkrila v bližini območja kolivčarskih naselbin, z bogatimi najdbami. Blizu je Ižanski grad, zadnjikrat renesančno predelan 1672. V njem je sedaj ženska kaznilnica.

Zbral in uredil Franci Markež

NOVICE IZ SLOVENIJE

ZANIMIVA ZAMENJAVA

Družba za avtoceste v RS (DARS) je v prvi polovici januarja pri nalaganju dobroimetja na kartice za elektronsko cestninjenje, ko so imeli 2,6 milijona transakcij, zabeležila 38 primerov, ko so se tolarški zneski napačno preknjižili v evrske (na primer 200 tolarjev v 200 evrov). Rešili so 37 primerov, nekaj je bilo daljših postopkov, trenutno pa imajo še en nerešen primer.

POKOP IN ŽAŽIG PUSTA

Najstarejši in po obsegu najmnogičnejši pustno-karnevalsko prireditve v Sloveniji, pa tudi največja na območju srednje Evrope, tradicionalno že 47. kurentovanje na Ptuj, so organizatorji sklenili s tradicionalnim pokopom pusta. Na pustni torek je osrednje popoldansko dogajanje potekalo pred ptujsko mestno hišo, kjer se je odvijala žalna slovesnost ob pokopu pusta in vrnitev mestnih ključev iz rok princa letošnjega karnevala Slavka plemenitega Kacherla podžupanu Mirku Kekcu. - S pokopom Kurenta - popoldne so ga zažgali in z mostu vrgli v Krko - so se tudi v "dolenjskih Benetkah" (Kostanjevica pri Krki) končale letošnje pustne prireditve, ki imajo že več kot stoletno tradicijo.

URADNI JEZIK EVROPSKE ZVEZE

"Slovenec nikakor ni treba zardevati zaradi majhnega števila ljudi, ki govorijo slovensko," ob mednarodnem dnevu maternega jezika poudarja evropski poslanec Lojze Peterle. Za Peterleta je dan maternega jezika 21. februarja, ki ga je razglasila organizacija Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo, UNESCO, priložnost, da se spomnimo na položaj slovenščine, "ki je ne samo uradni jezik naše domovine, temveč tudi eden izmed uradnih jezikov Evropske unije".

PO SVETU

SRBIJA

Meddržavno sodišče v Haagu je izreklo zgodovinsko razsodbo o tožbi, ki jo je proti nekdanji Jugoslaviji oziroma njeni naslednici Srbiji in Črni gori leta 1993 vložila Bosna in Hercegovina zaradi napada nanjo in genocida. Sodba potrjuje, da Srbija ni izkoristila svojega očitnega vpliva na bosanske Srbe, da bi preprečila genocid v Srebrenici. Hkrati pa je sodišče Srbijo oprostilo neposredne odgovornosti ali sokrivde za druge poboje med vojno v tem delu Balkana. Pred tem je sodišče odločilo, da je predstavljal pokol skoraj 8 tisoč Muslimanov v Srebrenici leta 1995 genocid, da pa množične poboje v drugih delih Bosne in Hercegovine ne moremo enačiti z genocidom.

POGOVOR ALI VOJNA

Namestnik iranskega zunanjega ministra Mohamadi je poudaril, da je država pripravljena tako na pogovore z ZDA kot na vojno. Dejal je, da so se pripravljene pogajati brez predhodnega pogojevanja, vendar Američani te ponudbe ne niso sprejeli. Mohamadi je tudi dodal, da so se Iranci s predstavniki ZDA do zdaj neformalno sestali glede Afganistana in Iraka, pred začetkom formalnih pogovorov pa Američani vztrajajo, da mora Iran najprej sprejeti ameriške pogoje. Ameriška zunanja ministrica Condoleezza Rice je tako poudarila, da se bo s svojim iranskim kolegom sestala le, če Iran najprej ustavi bogatenje urana.

SLOVENCİ IN ŠPORT

PAZITE SE URŠKE!

Slovenska judoistka Urška Žolnir je odlično nastopila na tekmi svetovnega pokala v nemškem Hamburgu. Članica celjskega judo kluba Sankaku je v kategoriji do 63 kilogramov osvojila prvo mesto, potem ko je v finalu premagala domačo predstavnico.

DVAKRAT JERMAN

Slovenski alpski smučar Andrej Jerman je zmagal na tekmi svetovnega pokala v smuku v nemškem Garmisch-Partenkirchenu. Drugo mesto je osvojil Avstrijec Grugger, ki je zaostal 22 stotink. Devetindvajsetletni Jerman je Sloveniji prismočal prvo zmago v smukih za svetovni pokal, kar je jubilejna 50. zmaga slovenskih smučark in smučarjev. A to mu ni bilo zadosti. Na drugi smučarski preizkušnji svetovnega pokala alpskih smučarjev je slovenski tekmovallec spet stopil na zmagovalne stopničke: osvojil je drugo mesto.

VENI, VIDI — VINČEC!

Slovenski jadralec v olimpijskem razredu finn Gärper Vinčec je v predolimpijsko sezono zajadral z zmago na regati v francoskem Cannesu. Vinčec je v zadnjih treh plovih osvojil dve prvi in prvo mesto, skupno pa je zbral 27 točk. Drugo mesto je osvojil Hrvat Ivan Klajković-Garpič (31), tretje pa Francoz Pierre Ponsot (36 točk).

PISALI SMO PRED 50 LETI

OBISK ŠKOFA DR. GREGORIJA ROŽMANA V MENDOZI

Škof dr. Gregorji Rožman je prispele v Mendoza v sredo 13. t. m. z opoldanskim letalom iz Buenos Airesa v spremstvu g. dir. Oreharja. Živahen in kot vedno prijazno nasmejan, se je pojavil na vratih letala in nam pristrčno mahal s stopnic v prvi pozdrav. Na letališču El Plumerillo se je zbralo k sprejemu zastopstvo mendoških rojakov, med njimi dušni pastir g. Jože Horn, rav. Marko Bajuk, predsednik Društva Slovencev Jože Bajda in drugi.

OSEBNE NOVICE

Poroka. V soboto dne 23. februarja 1957 sta se v župni cerkvi v mestu San Justo poročila g. **Jože Lovrin**, in gdč. **Angelca Moder**. Mladi par je poročil g. **dr. Lojze Starc**, za priči sta pa bila: ženinu g. **Ivan Prijatelj**, nevesti pa njena sestra gdč. **Katica Moder**. Mlademu paru ob vstopu v novo življenje iskreno čestitamo ter mu želimo vso srečo in obilo božjega blagoslova.

Družinska sreča: Krčeni so bili: **Alojz Drenjek**, sin **Štefana** in **Irene**, roj. **Knavs**, **Alfred Marko Pruh**, sin **Janeza** in ge. **Zalke** ter **Marjeta Sonja Kožar**, hči **Staneta** in **Lojzke**, roj. **Adamič**. Srečnim staršem naše čestitke.

LANUS

V soboto zvečer 23. t. m. je bila v novi vikariji v slovenski vasi prva poroka. V začasni kapelici sta stopila pred oltar, ki je bil za to priliko lepo okrašen, ter sklenila sveti zakon g. **Japelj Anton**, doma z Vrhniko in gdč. **Mehle Marija** iz Grosupeljske občine. Vsa soseska se je v večerni uri zbrala pred slovenskim domom ter vstopila za mladim parom v dvorano, kjer je z zanimanjem sledila poročnemu obredu. Želimo mladima poročencema vso srečo na novi življenjski poti.

VSAKOLETNI IZLET

je preteklo nedeljo priredila Slovenska deklinska organizacija. Skazalo se je, da je „deklinska“ imela letos v vremenu neprimerno boljega in bolj zaupnega zaveznika kot pa „fantovska“. Saj tak dan bi si edinole po želji mogli zamisliti. To dejstvo spričuje lepo število udeleženk, ki so polno zasedle dva omnibusa. Pesem in smeh sta bila zvesta spremljevalca vso pot do izletniške točke v Río Cascallares. Pa prav zares v „río“, kajti razen redkih izjem so bila vsa dekleta kaj urno pod vodo in na čolnu.

Kadar se gre na „rajžo“, je razumljivo, da se tudi želodčku nekoliko boljše postreže. Tudi to doprinese svoj delež k splošnemu zadovoljstvu in izletniškemu razpoloženju, ki je bilo to nedeljo zares na vrhku. Morda je omeniti še to, da tokrat ni bil registriran kak težji primer sončnih posledic, ki bi naslednji dan zahteval bolniški dopust v službi. Zato bi o našem izletu z enim stavkom takole povedali: z malenkostnimi stroški smo se vse bogato okoristile. **MB**
Svobodna Slovenija, 28. februarja 1957 — št. 9

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča

17. januarja se je rodil **Tobías Joaquín Valencia Grbec**. Očka je Saúl, mamica pa Marija Itatí. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

Poroke

V cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi sta se 3. februarja poročila **Silvia Pavla Burja** in **Marcelo Fernández Becerra**. Priče so bili ženinovi in nevestini starši. Med slovesno mašo ju je poročil nevestin brat Toni Burja.

V cerkvi Nuestra Señora de la Esperanza v Puerto Madero sta se 10. februarja poročila **Roxana Lorena Forlini** in **Mario Čampa**. Za priče so bili njuni starši.

V cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi sta se 24. februarja poročila **Marija Itatí Grbec** in **Saúl Valencia**. Priči so bili nevestin oče Jože Grbec in ženinova mati Lidia Alvarez. Med sveto mašo ju je poročil nevestin stric Mirko Grbec.

Vsem novoporočencem čestitamo in želimo obilo sreče!

RESUMEN DE ESTA EDICION

LOS CARTELES NO SE VEN

La disputa por los carteles bilingües continúa en la región eslovena de Koroska en Austria. El gobernador Joerg Haider colocó en cada uno de los carteles que indican el nombre de los pueblos en idioma alemán, un pequeño cartel en esloveno. De este modo, según sus dichos, cumplió con la decisión judicial. Esta medida fue considerada por los juristas como una forma de discriminación a la minoría eslovena que habita la región. Por su parte, el gobernador volvió a expresarse, por tercera vez desde 1991, a favor de la independencia de la región de Koroska. (Pág. 1)

FRIO EN CARNAVAL

Cómo se festejará el carnaval en época invernal. Difícil saberlo salvo si se está en Eslovenia. Nuestro corresponsal nos cuenta lo divertido que es ir a la escuela en época de carnaval. Los alumnos de primaria y secundaria visten disfraces. Las maestras también se disfrazan y caminan así por las calles de la ciudad. Es común cruzarse con personas disfrazadas en los colectivos y por las calles. Todo es alegría.

Luego, para los católicos se inicia el tiempo de cuaresma. Por ello, Caritas de Eslovenia lanzó una campaña bajo el nombre de "40 días sin alcohol". Es para concientizar sobre las consecuencias fatales de la excesiva ingesta de alcohol para quien lo consume y todo su entorno, que padece también la enfermedad. A esta iniciativa se unió el gobierno debido al elevado índice de accidentes por causa del alcohol. (Pág. 2)

LAS MADRES Y SU AMOR

El padre José reflexiona acerca del trabajo de la Asociación Eslovena Benéfica de Madres, que el año pasado celebró sus 40 años de incansable labor. Hace hincapié en su misión de dar amor al prójimo de manera desinteresada. Donde existen los hombres, allí hay necesidades. El amor no conoce de razas ni estratos sociales y el brindarlo alimenta el alma de quien lo da y de quien lo recibe. El amor al otro no tiene límites y será recompensado en el cielo. (Pág. 3)

VÍCTIMA DEL FACISMO

En Gorica se conmemoró el 70º aniversario de la muerte del compositor y director de coro Lojze Bratuž quien fuera envenenado en manos del fascismo. Bratuž fue un gran hombre de la cultura en la región de Primorska. El 27 de diciembre de 1936 tras dirigir el coro durante la misa fue secuestrado y obligado a ingerir bencina y aceite para máquinas. Por la intoxicación falleció el 16 de febrero en el hospital. En el edificio donde fue torturado se colocó una placa conmemorativa bilingüe y durante la ceremonia se condenó duramente al fascismo y su accionar en la región. (Pág. 4)

UN VIAJE A ESLOVENIA

A Nevenka Golob y su esposo Polde se les cumplió un viejo anhelo: visitar Eslovenia, que solamente conocían por el relato de sus padres y por las fotos. El viaje fue un sueño, poblado de encuentros con los familiares y con los paisajes de un país maravilloso. En el relato desfilan Bled, Bohinj, Postojna, Kranjska gora, Škofja Loka, además de los lugares donde su padres pasaron la niñez. A pesar de haber nacido en la Argentina y sentirse argentinos, viven a Eslovenia como algo muy propio. (Pág. 4)

CUIDADO CON URŠKA

La yudoka eslovena Urška Žolnir tuvo una destacada participación en las competencias por el campeonato mundial en Hamburgo, Alemania. Miembro del club de judo Sankaku de la ciudad de Celje, Urška obtuvo el primer puesto en la categoría hasta 63 kilos, después de vencer en la final a la yudoka local. (Pág. 5)

Smrt

Umri so: v Grand Bourg g. Karel Gričar (88); v San Justu pa g. Bogo Urbančič (82) in France Erjavec (89).
Naj počivajo v miru!

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojz Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 — C1407GSR BUENOS AIRES — ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinctis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alojz Rezelj / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Jože Horn, Branko Rebozov, Vera Breznikar Podržaj, Tatjana Rožanec in Nevenka Golob.
Mediji: STA, Radio Ognjiče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 — C1289ABJ Buenos Aires — Argentina — Tel.: (54-11) 4301-5040 — E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo

Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavac - Nevrolog - Nevropsihiater. Konzultorij na Caballito in Tabladi. Ordinira ob torkih in četrtkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-4409-4437.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Aščič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščenske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič — Odvetnica — Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 — Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

TRADICIONALNA TOMBOLA NA PRISTAVI

V nedeljo 4. marca 2006 ob 15.30 uri

1. dobitek: **televizijski sprejemnik + DVD**
2. dobitek: **hladilnik z zmrzovalno skrinjo**
3. dobitek: **mikrovalovna pečica** in **ne veliko drugih bogatih dobitkov**

Tablice v predprodaji po znižani ceni.

Pričakujemo Vas!

Začetna prireditev Slovenskih osnovnih šol

v nedeljo, 11. marca 2007 v Slovenski hiši.

Ob 16: sv. maša na čast sv. Duhu

Ob 17: **pevski nastop Balantičeve šole ob njeni 55-letnici, pod geslom**

„Pri nas je pesem doma“

Lepo vabljeni!

OBVESTILA

SREDA, 28. februarja:

Učiteljska seja voditeljic, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 3. marca

Sprejemni izpiti na Srednje šolskemu tečaju R.M.B. v Slovenski hiši ob 9. uri.

NEDELJA, 4. marca:

Tombola na Pristavi, ob 15.30.

Kosilo upokoencev v San Justu; prosimo da se prijavite po telefonu.

SOBOTA, 10. marca

Popravni in dopolnilni izpiti, vpisovanje in začetna sv. maša S.T.R.M.B. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 11. marca:

Otvoritev slovenskih osnovnih šol v Slovenski hiši.

Cooperativa de Consumo y Vivienda "CASTELLI" LIMITADA

Matrícula I.N.A.C. y M. N°6932
Castelli N° 28 - 1704 Ramos Mejía
Provincia de Buenos Aires

CONVOCATORIA

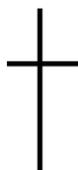
De conformidad con lo dispuesto por el Art. 22 N de los Estatutos Sociales y de acuerdo al Acta n° 457 el Consejo de Administración de la Cooperativa de Consumo y Vivienda "CASTELLI" Ltda. convoca a los asociados a la Asamblea General Ordinaria que se realizará el día 18 de marzo de 2007 a las 9.30 horas en la sede social, Castelli N° 28 Ramos Mejía, Partido de La Matanza, Pcia. de Buenos Aires, para tratar el siguiente:

ORDEN DEL DIA

- 1) Designación de dos asambleístas para suscribir el Acta de la Asamblea, según los Estatutos Sociales.
- 2) Elección de la Comisión Escrutadora de tres miembros.
- 3) Consideración de la Memoria, Inventario, Balance General, Estado de Evolución del Patrimonio Cooperativo Neto, Estado de Resultados, Anexos I y II e Informe del Síndico y el Auditor correspondientes al Ejercicio N° 36 iniciado el 1° de Enero de 2006 y finalizado el 31 de Diciembre de 2006.
- 4) Elección de los miembros del Consejo de Administración según lo determinado por los arts. 18 y 27 de los Estatutos Sociales: por tres años: 1 Vocal Titular; por un año: 5 Vocales suplentes.
- 5) Elección de Síndico Titular y Síndico Suplente por el término de un año.

Ramos Mejía, 7 de febrero de 2007

EL CONSEJO DE ADMINISTRACIÓN

„Bodi zvest do smrti in dal ti bom venec življenja“
Raz. 2.1

Z globoko žalostjo sporočamo, da je 19. februarja 2007 pri 89. letih odšel h Gospodu naš ljubi mož, ata, stari ata, praded, gospod

FRANC ERJAVEC

Iz srca smo hvaležni za tolažilne besede, za molitev in petje ob krsti. Hvala vsem prijateljem in znancem za tako spoštljivo spremstvo ob slovesu.

Posebna zahvala msgr. Juretu Rodetu, č. g. Pavletu Novaku, č. g. Pablo Caruso za molitev ob krsti ter č. g. Franciju Cukjatiju, ki je daroval sv. mašo in vodil pogrebni obred.

Žalujoci:

žena: **Angela** roj. **Močnik**

sinova: **Tone** in **Janez**

hčerke: **Ana**, **Martina** in **Irena**

zet in snahi: **Rafael**, **Irena** in **Norma**

vnuki: **Albi**, **Marko**, **Monika**, **Marjanca**, **Irena**, **Franci**, **Nadja**,

Romina, **Juan Pablo**, **Rafael**, **Andrej** in **Fredy**

pravnuki: **Juan Manuel** in **Alejandro**.

Buenos Aires - Misiones - Dolenji Globodol, Mima Peč, Slovenija

Prva naša pesem bo žalostno zadonela brez tebe,

draga Veronika

V spominu nam bodo ostali tvoj dinamičen značaj, vestnost, pripravljenost za delo in navdušenje ter ljubezen do petja.

Zadnjič si z nami presrečna pela za praznik Gospodovega rojstva. Sedaj prepevaš Njemu, ki te je poklical v večno življenje. Prišel bo dan, ko Mu bomo znova skupaj peli. Domačim in nam naj bodo v tolažbo besede sv. Avgustina: „Obripi solze in ne jokaj, če me ljubiš“. Uživaj božji mir!

Lučka K., Marjeta M., Marjeta Ž., Irena, Marija, Marta, Ivanka, Silva, Magdalena, Gabrijela, Zofija, Lučka S., Vera, Marko, Jože, Daniel, Lojze, Gabrijel, Tone, Andrej.

Slovenski pevski zbor San Martín

*„Jaz sem vstajenje in življenje:
kdor veruje vame, bo živel, tudi če umrje“*

Prijateljem in znancem sporočamo, da nas je po dolgi in težki bolezni v ponedeljek, 19. februarja 2007, zapustil naš mož, ata, stari ata, stric, gospod

JOŽE MALOVRH

Iskrena zahvala delegatu msgr. dr. Juretu Rodetu, g. Francetu Cukjatiju in g. Pavlu Novaku za molitve ob krsti in daritev pogrebne sv. maše.

Naša topla zahvala vsem številnim rojakom in prijateljem, ki so ga prišli kropiti in zanj molili ter ga spremljali na zadnji poti.

Žalujoci:

žena **Zlata** roj. **Alepi**

sestra **Marija** por. **Drmovsek**;

hčerke **Gabrijela**, **Kristina** in mož **Juan Roa**, **Veronika** in mož

Andrej Osterc;

sin **Andrej** in žena **Alenka Čop**;

vnuki: **Nataša**, **Katja**, **Michela**, **Marija Sol** in **Martín**;

svakinji: **Eli Alepi** por. **Ristič** in **Ani Alepi** por. **D' Amore**;

svak: **Marjan Schiffrer**;

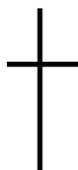
nečaki: **Karla**, **Klavdija**, **Sandra**, **Cvetka**, **Eva**, **Franci**,

Elizabeta, **Monika**, **Tomaž**, **Stanko** z družinami;

družina Zupan;

in ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Ljubljana, Radovljica.

*Kdor poslana moja besedo
in veruje njemu, ki me je poslal,
ima večno življenje in ne pride v obsodbo
temveč je prestopil iz smrti v življenje.*

Janez, 5; 19

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je 17. januarja v 92. letu starosti v Gospodu zaspal naš dragi oče, ded in stric

Inž. Marko Bajuk

Naslednjega dne smo ga položili k zadnjemu počitku na pokopališču Parque de Descanso v Mendoza.

Posebna zahvala mendoškemu dušnemu pastirju g. Jožetu Hornu za pogrebno sveto mašo na domu in vsem, ki so ga spremlili na poslednji poti.

Žalujoci:

hčeri: **Barbara** in **Danijela**;

sinovi: **Martín**, **Gregorio** in **Marcos**;

snahi in tast: **Loretta Corradi**, **Marija del Carmen Suárez** ter

Peter Hirschegger;

vnuki: **Christian**, **Helena**, **Martín**, **Nikolas**, **Natalija**, **Emiliano**

Pablo, **Irena** in **Lucas**;

nečaki: **Marko**, **Božidar**, **Jurij** in **Andrej** z družinami.

Mendoza, San Luis, Buenos Aires, Ljubljana